

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Marso 29, 2007
www.philippinerevolution.net

Bakit matagumpay at hindi magagapi ang Bagong Hukbong Bayan at paano makasusulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas

*Mensahe ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Marso 29, 2007*

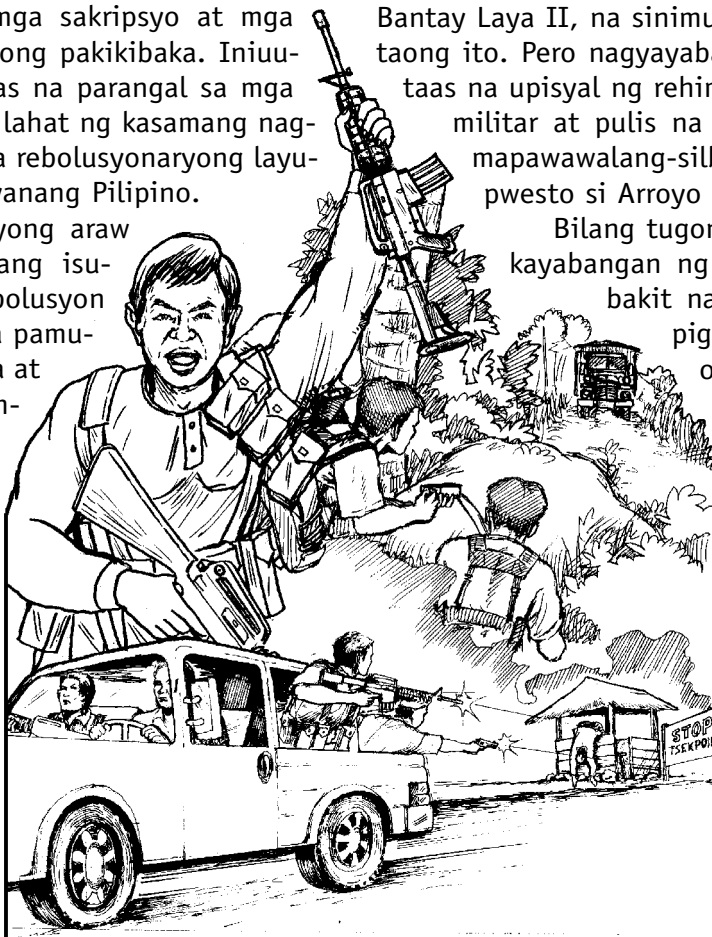
Sa okasyon ng ika-38 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB), kami sa Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) ay nagpupugay sa mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB sa kanilang matatag na paninindigan, pagpupunyagi, mga sakripsyo at mga tagumpay sa rebolusyonaryong pakikibaka. Iniiukol namin ang pinakamataas na parangal sa mga rebolusyonaryong martir at lahat ng kasamang nag-alay ng buong buhay nila sa rebolusyonaryong layuning maglingkod sa sambayanang Pilipino.

Pinagtitiyag natin ngayong araw ang panibagong kapasyahang isulong ang demokratikong rebolusyon ng sambayanang Pilipino sa pamumuno ng uring manggagawa at ng Partido nito laban sa imperyalismong US at lokal na mga nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Determinado tayong kamtin ang ganap na tagumpay sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan na hahantong sa pagbagsak ng kontra-rebolusyonaryong estado at pagtatatag ng demokratikong estadong bayan. Ang Bagong Hukbong Bayan ang pangunahing sandata

ng Partido at mamamayan sa armadong rebolusyon.

Masaya nating ipinagdiriwang ang mga natipong tagumpay ng BHB mula nang itatag ito noong Marso 29, 1969. Ikinagagalak natin ang taun-taong mga tagumpay ng BHB laban sa patakarang todo-gera ng rehimeng Arroyo sa kumpas ng US. Nabigo at nagapi ng BHB ang Oplan Bantay Laya I sa loob ng limang taon (2002-2006) at nasa proseso ito ng pagdudulot ng mas marami pang pamatay na dagok laban sa Oplan Bantay Laya II, na sinimulan ng kaaway pagpasok ng taong ito. Pero nagyayabang pa rin ang pinakamataas na upisyal ng rehimeng Arroyo at ng pwersang militar at pulis na madudurog nila kundi man mapawawalang-silbi ang BHB bago umalis sa pwesto si Arroyo sa 2010.

Bilang tugon sa mga duwag na atake at kayabangan ng kaaway, ilahad natin kung bakit nagtatagumpay at di malulupig ang BHB sa konteksto ng obhetibong sitwasyon at pag-unlad ng mga suhetibong pwersa ng rebolusyon. Pagkatapos ay tutukuyin natin ang mga bulnerabilidad at mahihinang bahagi ng naghaharing sistema at ipakikita kung paano natin kokonsentahan ang mga ito ng mga opensibang pampulitika at militar upang lalong pahinain, ihiwalay at durugin ang kaaway at isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

I. Bakit nagtatagumpay at di magagapi ang BHB?

Di mapasusubaliang katotohanan sa kasaysayan na ang BHB ay lumaki mula sa 60 Pulang mandirigma na mayroon lamang siyam na ripleng awtomatik at 26 na mahihinang armas sa ikalawang distrito ng prubinsya ng Tarlac noong 1969 tungong ilang libong kalalakihan at kababaihang may mga ripleng awtomatik at iba pang malalakas na armas na nakakalat sa buong bansa. Katumbas sila ng ilang dibisyon at rehimyento, ilampung batalyon at kumpanya at ilandaang platun o daan-daang iskward sa buong bansa. Nakapakat sila sa mahigit 120 larangang gerilya na sumasaklaw sa makabuluhang bahagi ng 70 prubinsya, 800 bayan o 10,000 sa 40,000 baryo sa Pilipinas.

Tinangka ng rehimeng Marcos na udlutin ang paglakas ng BHB noong mga taong 1969-1972, gamit ang mga *task force* na lakingdibisyon sa bawat rehiyong may lumilitaw na mga iskward at sandahatang yunit pampropaganda ng BHB. Umabot pa ito sa pagdedeklarang batas militar noong 1972 at pagpapataw sa sambayanang Pilipino ng 14 na taong pasistang diktadura hanggang 1986. Pumatay ito ng ilampung libong mamamayan, iligal na nagpiit at nanortyur ng ilandaang libo at pwersahang nagpalikas ng limang milyong mamamayan mula sa kanilang mga tahanan at sakahan. Subalit lumaki ang BHB dahil mismo sa labis na pang-aapi at pagsasamantala sa ilalim ng pasistang diktadurang Marcos.

Nalampasan at napangibabawan ng BHB ang ipinangalandaang mga kampanya ng panunupil na inilunsad ng mga rehimeng humalili kay Marcos, kabilang ang mga kampanya ng *low-intensity conflict* at estratehiyang *low-intensity democracy* ng rehimeng Aquino sa kumpas ng US. Animo'y nagtagumpay ang Lambat Bitag I, II at III noong dekada 1980 pero dahil lamang iyon sa malulubhang pagkakamali ng mga ayaw magwastong "Kaliwang" oportunista na sumulong sa adbenturismo, sumira sa rebolusyonarong baseng masa at nagsagawa ng mga kriminal na pa-

nunugis para pagtakpan ang kanilang mga pagkakamali, gayundin ng mga Kanang oportunista na naghangad na wakasan ang digmang bayan at pumaloob sa reaksyunaryong gubyrno, at nagtangkang magpalaganap ng Gorbachovismo, populismo, repormismo at liberalismo sa loob ng Partido. Subalit nanaig ang mga proletaryong rebolusyonaryo sa Partido at inilunsad nila ang Ikawalang Dakilang Kilusang Pagwawasto upang tukuyin, punahin, itakwil at iwasto ang malalaking kamalian, muling pagtibayin ang mga saligang rebolusyonaryong prinsipyo at muling pasiglahin ang Partido at ang buong rebolusyonaryong kilusan.

Sa buong kasaysayan ng sambayanang Pilipino, ang BHB na ang naging pinakamalaki at pinakamalakas nilang hukbo. Nahigitan nito ang lakas na inabot ng rebolusyonaryong hukbong Pilipino noong lumang demokratikong rebolusyon laban sa kolonyalismong Espanyol at noong digma laban sa imperyalismong US pagpasok ng ika-20 siglo. Nahigitan na rin ng BHB ang lawak at lakas na inabot ng Hukbong Bayan Laban sa Hapon (Hukbala-hap) noong Ikalawang Digmaang

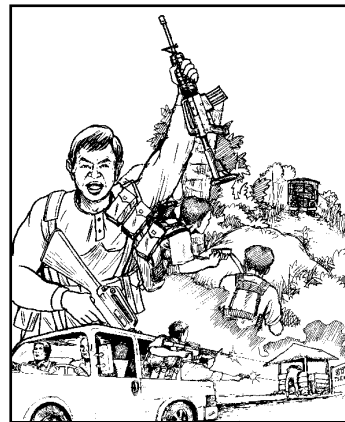
Pandaigdig at ng sumunod na Hukbong Mapagpalaya ng Bayan, na naigupo ng kaaway noong magang bahagi ng dekada 1950.

Sa direksyon at impluwensya ng imperyalismong US, laluna ng patakarang pandaigdigang gera ng rehimeng Bush laban sa terorismo, ipinatupad ng rehimeng Arroyo ang patakarang todo-gera at inilunsad ang Oplan Bantay Laya na may deklaradong layuning durugin ang BHB at ang buong rebolusyonaryong kilusan. Nakakalimutan kapwa ng mga imperyalista at ng rehimeng Arroyo na ang rehimeng Marcos ay 14 na taong nagpataw ng pasistang diktadura noong maliit pa ang rebolusyonaryong kilusan at noong mas malaki pa ang pautang at ayu-

dang militar na nakukuha ng rehimen mula sa US kapalit ng pananatili ng mga base militar, at napalaki pa ng rehimen ang mga papet na pwersang militar mula 60,000 tungong mahigit 200,000 tropa, bukod pa sa lokal na pulisya at paramilitar.

Sa kabila ng lahat ng ito, hindi nadurog ng rehimeng Marcos ang baguhang rebolusyonaryong kilusan at bumagsak ang diktadura noong 1986 dulot ng mga hambalos ng hukbong bayan, ng rebolusyonaryong kilusang masa at ng malawak na oposisyong ligal.

Nahaharap ngayon ang rehimeng Arroyo sa di hamak na mas malaki at mas malakas na BHB at sa isang kumprehensibong rebolusyonaryong kilusang masa na mas mayaman ang karanasan at mas matalas ang kasanayan sa iba't ibang anyo ng pakikibaka. Wala nang iniuunlad at sumasahol pa ang mga pwersang militar at pulis ng rehimen sa usapin ng bilang at kakayahan ng mga tauhan, pagsa-

sanay at kagamitan, sa kabila ng ipinagyayabang na lumalaking ayudang militar at pagsasanay na ibinibigay ng mga pwersang militar ng US. Ang layunin noon ng Bantay Laya I ay ikonsentra ang mga pwersang militar at mga makilos na yunit ng pulisya sa 600 barangay sa anim na rehiyon sa bawat takdang panahon upang hanapin at durugin ang BHB at pagkatapos ay tumuloy sa 600 uling barangay para sa gayunding layunin. Pero 300 lamang sa 40,000 barangay ang kaya nilang saklawin sa isang takdang panahon. Mas masahol ang kahihinatnan ng Bantay Laya II dahil sa ginagawa nitong militarisasyon at terorismo sa mga komunidad kapwa sa kanayunan at kalunsuran at sa pagsulot nito sa tungkulin ng pulisya at mga sibilyang upisyal sa ngalan ng "kaunlaran."

Hindi paborable sa rehimeng Arroyo ang obhetibong kalagayan sa daigdig. Sa kabilang banda, paborable naman ito sa rebolusyonaryong kilusan. Ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay mabilis na pinalalim at pinalala ng tinaguriang pangmalayang pamilyang patakaran ng "globalisasyong neoliberal." Inakala ng US at iba pang tagagawa ng patakarang imperyalista na ito ang solusyon sa suliranin ng *stagflation*¹ na isinisisi sa pakikialam ng estado sa ilalim ng pang-ekonomyang patakarang Keynesian. Bumilis ang konsentrasyon at sentralisasyon ng kapital sa US at ilan pang bansa at humanatong ito sa pandaigdigang depresyong pangunahing tumama sa mga atrasadong bansa. Sila ang pinakamalubhang nagdurusa sa papasahol na permanenteng krisis ng sobrang produksyon, tagibang na kalakalan at labis na pasaning utang. Ang ilusyon ng paglago ng

ekonomya sa mga imperyalistang bansa at sa ilan pang ekonomya tulad ng China at India ay likha ng simpleng labas-masok ng pinansya. Subalit makikita sa tunay na ekonomyang pandaigdig ang palagiang pag-iral ng malawakang disempleyo, lumalaking mga depisit at dimabayarang mga utang.

Pinalala pa ng rehimeng Bush ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista sa pagtatangka nitong itulak ang produksyong industriyal at demand ng mga konsyumer mula nang pumutok ang bula ng *high-tech* noong 2000 sa pamamagitan ng pagpapaibayo ng produksyong pandigma at paghikayat ng konsumerismo batay sa pondong inutang sa labas ng bansa at mula sa bula ng pribadong pabahay (labis na pagpapalaki ng halaga ng mga pribadong bahay bilang kolateral sa mga pangkonsumong pangungutang). Ang mga atake noong 9/11 ay naging tuntungan ng pinaghalong "Keynesianismong militar" at "globalisasyong neoliberal" ni Bush. Subalit may hangganan din ang produksyong pandigma, pag-aangkat ng mga produktong pangkonsumo at konsumerismong nakasalalay sa utang at sobrang pagpepresyo sa mga sapi at *real estate*. Hindi nilutas kundi pinalalala pa nga nito ang krisis ng sobrang produksyon at ang labis na pagbanat at ispekulasyon sa pinansya.

Sa ngalan ng anti-terorismo mula pa noong 9/11, ang US ay nang-upat ng isteryang pandigma, nagtulak ng panunupil at pasismo sa buong mundo at naglunsad ng

interbensyong militar at mga gerang agresyon. Ngunit ang naturang mga gerang agresyon na naglayong umangkin ng mga mapagkukunan at linya ng suplay ng langis ay nagsadlak sa US sa kumunoy sa Iraq. Ang alyansang US-NATO sa Afghanistan ay nahaharap din sa matinding paglaban ng nagpapanibagong-siglang Taliban. Dahil sa armadong paglaban ng mamamayan

sa Iraq at Afghanistan, wala nang makuha ang US sa agresyon nito at nagdudulot na ito ng mabibigat na pasanin sa usapin ng kaswalti, kapwa yaong mga namatay at nasugatan, at pagkawala ng rekursong pampinansya na umaabot

na sa ilandaang bilyong dolyar.

Pinahina ng US ang sarili at mga alyado nito sa sobrang pagkabangat sa Middle East at Central Asia. Sa loob mismo ng mga rehiyong ito, lumalawak at tumitindi ang paglaban sa US at mga alyado nito. Magiting na nilalaban ng mamamayan ng Palestine at Lebanon ang kumbinasyon ng imperyalismong US at Zionismong Israeli. Pinangunahan naman ng China, Russia at mga kanugnog na bansa ang Shanghai Cooperation Organization para sa kooperasyong pang-ekonomya at kolektibong seguridad na labas sa kontrol ng US.

May lumalakas na agos ng mga digmang bayan sa South Asia, laluna sa India. Partikular sa Nepal, pinamumunuan ng partidong Maoista ang mamamayan at nagsisikap itong magtayo ng isang demokratikong republika bilang bunga ng digmang bayan. Sa East Asia, nalalantad ang mga kahinaan ng US. Ginagamit nito ang murang paggawa sa China para sa mga inilalabas na operasyon ng mga kumpanyang

¹ Ang *stagflation* ay kalagayang pang-ekonomya na kinatatangian ng magkakasabay na pag-iral ng mabagal na paglago, pagtaas ng mga presyo at mataas na disempleyo.

multinasyunal subalit ang China at Japan naman ang inaasahan nitong bumili ng mga bono ng gubyernong US at tumustos sa mga inaangkat na pangkonsumo. Matagumpay na nakontra ng mamamayang Korean at ng Democratic People's Republic of Korea ang imperyalismong US at naihapag nila ang makatarungan nilang mga kahilingan. Kinailangan nitong hilingin ang tulong ng China upang muling buhayin ang *six-party talks*.² Sa Pilipinas, patuloy ang sambayanang Pilipino sa pagsusulong ng digmang bayan at pagpapakita na hindi sila mapipigil ng interbensyong militar ng US. Sa katunayan, taun-tao'y nalalantad ang kabiguan ng mga pwersang militar ng US na wasakin ang maliit na bandidong grupong Abu Sayyaf man lamang.

Sa Latin America, lumalakas sa hanay ng mamamayan ang anti-imperyalistang tunguhin. Nakasakay sa agos na ito ang mga gubyerno ng Cuba, Venezuela at Bolivia. Tinututulan nila ang mga dikta ng US. Sinisikap nilang isulong ang pagsasabansa ng ekonomya at ang pagpapalawak ng empleyo at serbisyong panlipunan. Samantala, may ilang partido at organisasyong naghahandang maglunsad ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Sa Africa, patuloy na nagdurusa ang mamamayan sa malubhang krisis pang-ekonomya at pampulitika at nagpupunyagi silang labanan ang imperyalismo at neokolonyalismo. May panlipunan at pampulitikang ligalig sa ilang bansa sa Africa. Ang gayong mga kundisyon ay mainam para sa paglitaw at paglakas ng mga rebolusyonaryong pwersa. Gumagawa ang China at

Russia ng mga diplomatikong inisyatiba sa kontinenteng ito habang masyadong abala ang US sa Iraq.

Di hamak na mas masahol kaysa kailanman ang krisis ng malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema sa Pilipinas. Sa pagtalima sa patakarang "globalisasyong neoliberal" ng US, itinulak ng rehimeng Arroyo ang denasyunalisasyon, liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon ng ekonomya ng Pilipinas sa kapakinabangan ng mga dayuhang monopol-yong interes sa pamumuhunan, kalakalan at pinansya. Tuluy-tuloy nitong isinusuko ang pampulitika at pang-ekonomyang soberanya ng mamamayan at isinusubasta ang pambansang soberanya. Tinangka nitong baguhin ang konstitusyong 1987 upang pahintulutan ang mga dayuhang korporasyon na magmay-ari ng 100% sa anumang negosyo. Pinipigilan ng mga kumpanya at bangkong multinasyunal ang pambansang industriyalisasyon at reporma sa lupa. Anang mga maka-imperyalista, hindi maaaring payagan ang mga ito dahil pakikialam daw ito ng estado at taliwas sa "malayang pamilihan."

Sa gayon napalalim at napalala pa ng rehimeng Arroyo ang pagka-atrasado ng ekonomya sa Pilipinas, ang tagibang na kalakalan at ang pagsalig nito sa panlabas na utang. Walang awat na dinadam-bong ng mga monopolyong kumpanyang dayuhan ang bansa sa pamamagitan ng malayang pasok ng

mapagsamantalang kapital at sobrang produkto. Lalo pang pinasalig ng rehimeng Arroyo ang ekonomya ng Pilipinas sa pagluluwas ng mga hilaw na materyales at mga manggagawa (kalakha'y kababaihan) at sa muling pag-eeksport ng mga malamanupakturang mababa ang dagdag-halaga. Sobra ang suplay

sa pandaigdigang pamilihan ng naturang mga produktong ineeksport at naibebenta nang mas maramihan sa mas mababang presyo. Binabaha naman ang bansa ng mga yaring produkto ng manupaktura at agrikultura ng ibang bansa dahil sa ma-

syadong pinababa o gabaryang mga taripa at dahil sa laganap na ismagling. Lumalaki nang lumalaki ang depisit sa kalakalan at badyet.

Gayunman, ang ilusyon ng lumalagong ekonomya ay nalilikha taun-taon ng papalaking gastos ng gubyerno at pangkonsumo ng iilang mayaman at maykaya. Napadadaloy ang pinansya sa pamamagitan ng dagdag na pampublikong pangungutang sa loob at labas ng bansa at nitong huli, sa pamamagitan ng paniningil ng dagdag na buwis para mapunan ang lumalaking depisit sa kalakan at badyet at mabayaran ang nagpatung-patong na pagkakautang. Natural, sinusunggaban din ng rehimeng Arroyo ang dayuhang salaping kinikita ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat para sa konsumo at iba pang layuning di produktibo. Lalo pa nitong binangkrap at inilugmok ang tunay na ekonomya ng Pilipinas at sinasagad na nito ngayon ang pangungutang at pagdaragdag ng buwis sa kalagayang lugmok ang ekonomya. Sa kalagayang ito, hindi na magagawa ng rehimen na palakihin at sapat na tustusan ang

² Ang *six-party talks* ay serye ng mga negosasyon sa pagitan ng Democratic People's Republic of Korea (North Korea), Republic of Korea (South Korea), China, US, Russia at Japan na nagsimula noong 2003. Layunin ng US sa pag-uusap ang pagpapatigil sa programang nukleyar ng North Korea. Iginigiit naman ng North Korea sa negosasyon na lubayan na ng US ang pagbabanta at panggigipit sa bansa.

reaksyunaryong hukbo at pulisya nang hindi pinalalala ang pang-ekonomya at panlipunang krisis.

Napakalaki at nagpapatung-patong ang disempleyo dahil sa ganap na kabiguang magpatupad ng patakaran ng pambansang industrialisasyon at reporma sa lupa na makapagpapalago ng kapital at makalilikha ng empleyo. Bagsak at lumiliit pa ang kita, laluna ng masang anakpawis na mga manggagawa at magsasaka. Samantala'y tumataas naman ang presyo ng mga batayang bilihin at serbisyo. Walang kasinlubha ang kagutuman. Sa partihaan ng badyet, pinakamataas ang prayoridad ng rehimen sa pagbabayad ng utang, gastusing militar at mga pang-imprastrukturang proyektong batbat ng katiwalian, habang kinakaltasan naman ang badyet sa edukasyon, kalusugan at pampublikong pabahay. Ang imprastruktura sa kanayunan ay tuluy-tuloy na nabubulok, habang gumagawa ng mga pakitang-taong proyektong pang-imprastruktura pangunahin na sa mga lunsod at mga lugar na panturista. Ang pangakong magpaunlad ng mga "super-region" sa pamamagitan ng mga proyektong pang-imprastruktura ay hindi pangako ng pag-unlad kundi oportunidad para sa korapsyon ng naghaharing pangkating Arroyo. Sa ilalim ni Arroyo, ang papet na guberno ay tinukoy na pinakatiwali sa buong Asia, at isa sa mga pinakatiwali sa buong mundo.

Laganap at malubha ang diskuntentong panlipunan sa hanay ng masang anakpawis at maging sa mga gitnang saray ng lipunan. Gumagamit ang rehimen ng Arroyo ng sukdulang dahas para supilin ang mga welga ng manggagawa at mga ligal na kilos protesta ng malawak na masa ng sambayanan. Umabot ito sa sukdulang magdeklara ng batas militar na may manipis na batlatkayo at nag-iimbento ito ng mga kaso laban sa malawak na nagkaka-

isang prente ng mga ligal na pwersang oposisyon. Sa ilalim ng Oplan Bantay Laya, nagpakat ito ng malalaking pwersang militar at mga makilos na yunit ng pulisya sa mga hinihinalang larangang gerilya ng BHB upang magmasaker, mandakip, magpiit at manortyur ng mga magsasaka at pambansang minorya at pwersahin ang marami sa kanila na lisanin ang kanilang mga tahanan at sakahan sa pamamagitan ng panununog, panrapido, pambobomba at panganganyon.

Pinasaklaw nito ang Oplan Bantay Laya hanggang sa mga lunsod kung saan sinosona at sinasaywar ng militar ang mga komunidad ng mga manggagawa at maralita at ang mga paaralan laluna kung saan malakas ang mga progresibong grupong *party-list* at mga organisyong masa, nangangampanya sila laban sa mga partido at organisyong ito at tinutugis at ginigipit ang kanilang mga lider, kasapi at mga tagasuporta upang ipagkait sa kanila ang ligal at parlamentaryong larangan ng pakikibaka. Nagsasagawa ito ng mga ekstrahudisyal na pamamaslang, pagdukot at panonortyur sa mga di armadong aktibistang ligal, kabilang ang mga lider ng mga progresibong grupong *party-list*, mga lider ng masang manggagawa, magsasaka, kababaihan at kabataan, mga taong-simbahan (kabilang ang isang obispo, maraming pari at pastor), mga abugado, doktor, tagapagtaguyod ng karapatang-tao at mga mamamahayag. Ang mga kahayupang ito ay ikinagagalit ng mamamayan sa Pilipinas at buong mundo.

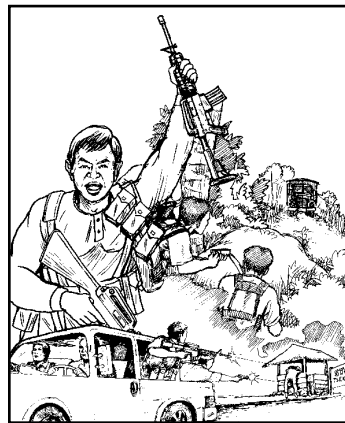
Ang sosyo-ekonomikong krisis ay nagbunsod ng malubhang pampulitikang krisis sa hanay ng mga

reaksyunaryo ng talagang bulok na "matatag na republika." Umiigting ang mga tunggalian sa pagitan ng rehimen ng Arroyo at ng mga wala sa poder dahil sa walang rendang pagpapayaman at pwersahang pangungunyapit nito sa poder. Bantog ang rehimen sa harap-harapang pagpapakatuta sa imperyalistang interes, garapalang korapsyon at paggamit ng pandaraya sa eleksyon at terorismong estado laban sa lahat ng oposisyon at mga kritiko. Tinangka nitong baguhin ang konstitusyong 1987 ng reaksyunaryong guberno upang makapanatili sa poder sa pamamagitan ng pagbabago ng anyo ng guberno mula presidensyal tungong parlamentaryo, at upang pasayahin ang mga imperyalista sa pamamagitan ng pagpayag na mag-ari sila ng 100% sa anumang negosyo at muling magtatag ng mga base militar sa teritoryo ng Pilipinas. Lalo itong nagiging malupit sa harap ng lumalakas na paglaban ng malawak ng masa ng sambayanan at malawak

na nagkakaisang prente. Ang kalupitan ng rehimen ng Arroyo ay kumuha ng inspirasyon sa pandaigdigang gera ng terorismo ni Bush.

Ang mga kontradiksyon sa hanay ng iba't ibang reaksyunaryong paksyon sa pulitika ay sumasaklaw sa reaksyunaryong hukbo at pulisya.

Nahahati ang mga ito sa kung sino ang kani-kanilang among pulitiko at sa kani-kanilang interes sa pagnanakaw at mga sindikatong kriminal. Sa pagtatangkang sapawan ang paksyunalismo at nag-iibayong mga tunguhing anti-Arroyo sa loob ng militar, inatasan at sinulsulan ng rehimen ang militar at pulisya na gumawa ng mga ekstrahudisyal na pamamaslang, pagdukot, pag-atake

sa mga komunidad at iba pang paglabag sa karapatang-tao laban sa rebolusyonaryong kilusan at mamamayan. Matapos sabotahehin ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng National Democratic Front of the Philippines at ng Guberno ng Republika ng Pilipinas mula noong 2001, kunwa'y nagdaos ang rehimeng Arroyo ng patay-sinding pakikipagnegosasyong pangkapayapaan sa Moro Islamic Liberation Front (MILF) at naglulunsad ito ng panaka-nakang pagsalakay sa mga pwersa ng MILF. Sa paglulunsad ng mga atakeng militar sa mamamayang Moro, sa MILF at sa hukbo nito, lalo't lalong nailalantad ng rehimeng Arroyo ang pagtanggihan ng kilalanin ang karapatan ng mamamayang Moro na magpasya sa sarili at ang karapatan nila sa mga lupang ninuno.

Desidido ang rehimeng Arroyo at mga loyalista nito sa militar at pulisya na mandaya at gumamit ng terorismo upang hindi makakuha ang oposisyon ng sapat na mga pwesto sa House of Representatives para ma-impeach si Arroyo at sa Senado para mahatulan siya. Nakahanda si Arroyo at ang kanyang mga establisimiyentong panseguridad at militar na gamitin ang kapagtibay na Anti-Terror Law upang ideklarang ilegal at supilin hindi lamang ang mga rebolusyonaryong pwersa kundi pati ang mga ligal na progresibong pwersa at mga pwersa ng konserbatibong oposisyon. Nakahanda silang hadlangan ang pagbangon ng malawak na nagkakaisang prente at ng malawak na masa ng sambayanan para maglunsad ng mga kilos masa upang ibagsak ang rehimeng Arroyo. Nag-iingat sila ukol sa pagdurug sa PKP,

BHB at buong rebolusyonaryong kilusan bago sumapit ang 2010 upang mailatag ang tuntungan para pag-ibayuhin ang terorismo ng estado laban sa malawak na oposisyon at sa malawak na masa ng sambayanan.

Balak nilang gamitin ang Anti-Terror Law para magpataw ng batas militar nang hindi ito idinedeklara at hindi umaayon sa konstitusyong

1987 upang matiyak na makapananatili at makatatagal sa poder ang naghaharing pangkating Arroyo sa pamamagitan ng pagrebisa sa konstitusyong 1987 matapos ang eleksiyong 2007. Nagpakana si Arroyo para maging *prime minister* siya o sinu-

mang pipiliin niya oras na mabago ang anyo ng guberno mula presidensyal tungong parlamentaryo. Upang magawa ito, kailangan niyang gamitin ang Anti-Terror Law para supilin ang mga armadong pwersang rebolusyonaryo at mga ligal na progresibong pwersa nang gayo'y mapigil ang pagkabuo ng epektibong malawak na oposisyon, mapahina at magawang inutil ang mga pwersa ng konserbatibong oposisyon at ang mga relatibong independyenteng kritiko sa mga simbahan, samahang sibiko at propesyunal, negosyo at midya at mapatahimik sila sa kilabot na likha ng walang tigil na lansakang paglabag sa karapatang-tao.

Gayunman, sobra ang taya ng rehimeng Arroyo sa kakayahan nitong igupo ang oposisyon at ang sambayanan. Tulad noong panahon ng pasistang diktadurang Marcos, hindi sila madudurog kundi lalo pa ngang maitutulak ng kasalukuyang rehimen ang mabilis na pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan at ng malawak na alyansa ng mga demo-

kratikong pwersa bunsod ng pagpasahol nito sa saligang mapangapi at mapagsamantalang kalagayan ng Pilipinas. Hindi man sinasadya, si Arroyo at ang kanyang mga upisyal militar at pulis na ang pinakamahuhusay na tagarekrut ng BHB sa pamamagitan ng pagatake sa mamamayan at pagtulak sa kanila para umanib sa BHB. Sila na rin ang pinakamahuhusay na tagahakot at tagasuplay ng BHB sa pamamagitan ng pagkuha ng armas sa Pentagon at pagpapalabas ng kanilang tropa para matambangan ng BHB sa mga larangang gerilya at mga liblib na lugar.

Nagtatagumpay at hindi magapi ang mga rebolusyonaryong pwersa dahil ang malakolonyal at malapyudal na kalagayan sa Pilipinas ay naglalalatag ng matabang lupa para lumakas at sumulong ang hukbong bayan at ang digmang bayan. Ang BHB ay kailangan ng sambayanang Pilipino, laluna ng mga manggagawa at magsasaka, hangga't sila ay inaapi at pinagsasamantalahan ng tatlong halimaw, ang dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo. Kung wala ang BHB, wala silang maipanlaban sa kaaway. Ni wala silang pag-asang lumaya kung wala ang BHB. Batay sa obhetibong kalagayang labis na nagpapahirap sa mamamayan, lumalago at sumusulong ang mga suhetibong pwersa o mga organisadong pwersa ng rebolusyon.

Ang pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas ang pinakamahalagang suhetibong salik kaya nagtatagumpay at hindi magapi-gapi ang BHB. Ang rebolusyonaryong partidong ito ng proletaryado ay pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Inilalapat ito ng Partido sa pag-aaral sa kasaysayan at kasalukuyang kalagayan ng Pilipinas at ng mundo. Ikinikintal nito sa mga kadre at kasapi ng Par-

tido sa BHB at sa mga Pulang kumander at mandirigma ang diyalektiko-materyalistang paninindigan, pananaw at pamamaraan at binabaka nito ang suhetibismo, mapadogmatismo man o empirismo.

Pinalalaganap nito ang mga saligang teorya nina Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao hinggil sa kalinisan at kasaysayan ng tao, mga batas ng pag-iral ng kapitalismo at imperyalismo; mga aspetong pang-ekonomya, pampulitika at pangkultura ng lipunan; estado at rebolusyon; mapanirang katangian ng oportunismo, repormismo at rebisyonismo; estratehiya at taktika ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng digmang bayan; sosyalistang rebolusyon at konstruksyon; rebolusyong pangkultura sa lipunang sosyalista at pangkalahatang balangkas ng komunistang hinaharap. Tinitiyak ng tuluy-tuloy na pagrerekrut, pag-aaral at rebolusyonaryong pagkilos ng mga kadre at kasapi ng Partido na may di madudurog na bag-as ng mga proletaryong rebolusyonaryo sa hukbong bayan at sa rebolusyonaryong kilusang masa.

Nilinaw ng Partido ang malakolonyal at malapyudal na katangian ng lipunang Pilipino at ang katugong pangkalahatang linya ng bagong tipong pambansa-demokratikong rebolusyon. Rekisito nito ang pagtatayo at wastong pagtangan sa Partido, hukbong bayan at nagkakaisang prente bilang tatlong makapangyarihang sandata ng rebolusyong Pilipino. Ang malinaw na pagsapol sa katangian ng lipunang Pilipino, kasalukuyang yugto ng rebolusyon, mga kaibigan at kaaway ng rebolusyon, mga pwersa at mga tungkulin ng rebolusyon at sosyalistang perspektiba ay garantiya laban sa mga kamalian ng Kanan at Kaliwang oportunismo.

Mapamumunuan ng Partido ang hukbong bayan at ang digmang bayan sa pagkakamit ng mga tagum-

pay hangga't tumatalima ito sa pang-ideolohiyang linya ng Marxismo-Leninismo laban sa suhetibismo; sa pangkalahatang linya ng bagong demokratikong rebolusyon laban sa oportunismo at sa pang-organisayong linya ng demokratikong sentralismo laban sa burukratismo at ultrademokrasya. Sinisiguro ng Partido na ito at ang iba pang rebolusyonaryong pwersa ay hindi madudurog, sa pamamagitan ng pagtiyak na ang mga kadre at kasapi ng Partido ay hindi nalalantad sa kaaway nang hindi kailangan at nang walang pag-iingat, kasabay ng tuluy-tuloy na pagpaunlad sa anti-imperyalista, anti-pyudal at antipasistang kilusang masa kung saan makapagrerekrut ng mga bagong kasapi ng Partido.

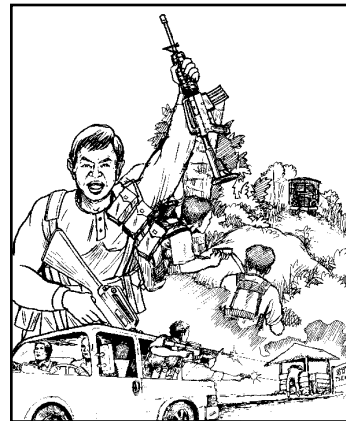
Sa proseso ng digmang bayan, ang BHB ang pangunahing instrumento para pukawin, organisahin at pakilusin ang masa sa kanayunan. Nagsasagawa ito ng reporma sa lupa upang makamit ng masang magsasaka ang rebolusyonaryong pagbabagong pang-ekonomya, panlipunan at pampulitika at tupdin ang pangunahing sangkap ng demokratikong rebolusyon. Naglulunsad ito ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka upang makasamsam ng armas at iba pang rekurso mula sa kaaway at nang gayo'y makapagpalawak at makapagpalakas pa para magapi ang kaaway. Katulong ito ng Partido sa pag-oorganisa ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga samahan ng manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, mga bata at aktibistang pangkultura. Pinangungunahan nito ang mga kampanyang masa para sa pag-oorganisa ng sarili, edukasyong publiko, reporma sa lupa, produksyon,

kalusugan at kalinisan, depensa at panloob na seguridad, pag-areglo ng mga alitan, palaro at mga pangkulturang aktibidad.

Ang saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka ang pinakamatibay na pundasyon ng pambansang nagkakaisang prente para sa armadong pakikibaka at, kung tutuusin, sa lahat ng iba pang bagay. Sa antipyudal na nagkakaisang prente, ang Partido ay dapat sumalig pangunahin sa mga maralitang magsasaka at manggagawang bukid. Dapat nitong kabinigin ang mga panggitnang magsasaka at nyutralisahin ang mayayamang magsasaka. Dapat nitong samantalain ang pagkakahati-hati ng mga panginoong maylupa upang pahinain at durugin ang kapangyarihan ng mga despotikong panginoong maylupa. Makakasumpung tayo ng iba't ibang pagkakagrupo at iba't ibang antas ng pampulitikang kamalayan sa hanay ng mga manggagawa at magsasaka. Tung-

kulin nating maki-pagkaisa sa kanila at itaas ang antas ng kanilang kamalayan at organisasyon alinsunod sa kanilang interes sa kagayat na mga kalagayan at sa pangmatalagan.

Dapat kabigin ng alyansang manggagawa-magsasaka

ang petiburgesyang lunsod upang mabuo ang progresibong alyansa. Makakabig naman ng progresibong alyansa ang pambansang burgesya upang mabuo ang patriyotikong alyansa laban sa imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Mapasasaklaw pa ang nagkakaisang prente para makasama ang mga di maaasahan at mabubuway na alyado mula sa mga uring reaksyunaryo upang mapabilis ang pagbubukod at paggapi sa pinakamasahol na re-

aksyunaryong paksyong nasa poder o ang paksyong pinakasunud-sunuran sa imperyalismo. Mapalalakas ang progresibo, patriyotiko at malawak na mabuway na alyansa para sa mga ligal na anyo ng pakikibaka kung sa simula pa lamang ay may malakas na alyansang manggagawa-magsasaka na gumagana sa digmang bayan.

Kung tama ang linya ng Partido, patuloy na lalakas at magkakamit ng mga tagumpay ang BHB. Ngunit may mga pagkakamaling maaaring lumitaw sanhi ng mga paglihis sa linya. Gayon ang ikinagapi ng lumang pinagsanib na Partido Komunista at Sosyalista noong magang bahagi ng dekada 1950. Kinailangang ilunsad ng Partido ang Unang Dakilang Kilusang Pagwawasto upang humalaw ng mga aral at muling itatag ang Partido Komunista ng Pilipinas. May malulubha ring pagkakamali sa loob ng Partido noong dekada 1980. Kaya kinailangang ilunsad ng Partido ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwa-

wasto upang humalaw ng mga aral. Lubos na naipamalas ng Partido ang kakayahan nitong tukuyin at iwas-to ang mga pagkakamali at itaas ang kapasyahang lumaban at kakayahan ng mamamayan at lahat ng rebolusyonaryong pwersa.

Ang Partido ay nasa puno at bag-as ng Bagong Hukbong Bayan. Tinitiyak nitong ang pulitika ang may hawak sa baril. Nagtutuwang ang Partido at BHB sa pagsusulong ng pangkalahatang linyang pampulitika ng demokratikong rebolusyon at ng pangmasang linyang matuto sa masa, sumalig sa kanila at pakilusin sila upang gumanap ng mga rebolusyonaryong tungkulin. Sa loob ng Partido at ng BHB, nagdaraos ng pana-panahon at napapanahong mga pulong para mag-aral, maglagom, magtasa ng gawain at magpunahan. Kaya napalalakas at nahahasa ng Partido at BHB ang kanilang sarili bilang mga sandata ng sambayanan laban sa kasalukuyang kaaway at sa buong naghaharing sistema.

II. Paano tutukuyin at aatakehin ang mahihinang bahagi ng sistema

Tila masyadong solido, matibay at di matitinag ang tatlong halimaw, ang dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo, na nang-aapi at nagsasamantala sa sambayanang Pilipino. Ngunit sa katotohanan ay binubulok at pinarurupok nila ang buong naghaharing sistema. Bawat isa sa mga halimaw ay lubhang hirit, mahahati at may mahihinang bahaging nakakalat sa buong bansa. Sa aktwal, ang malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema ay mabuway at maigugupo sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Matutukoy natin ang mahihinang bahagi ng sistema at maitatakda ang mga ito bilang mga target na mapagkokonsetrahan natin ng atake.

Ang imperyalismong US ang pangunahing nagtatakda ng malakolonyal at malapyudal na katangian ng lipunang Pilipino. Nang bumaling ang US mula sa tuwirang kolonyal na paghahari patungong malakolonyal na paghahari noong 1946, ginawa nitong malaya sa salita ang Pilipinas at ipinasa nito ang pambansang pamamahala sa matataas na pulitiko at burukrata ng mga lokal na nagsasamantalang uri, na sa kabuuan ay nagkakaisang maglingkod sa monopolyo kapitalismong US at sa sariling interes habang pinag-aagawan nila ang kapangyarihang pampulitika sa

ngalan ng demokrasyang burges. Ngunit tiniyak ng US na lahatangpanig pa rin nitong makokontrol ang Pilipinas—sa ekonomya, pulitika, militar, kultura at ugnayang panlabas.

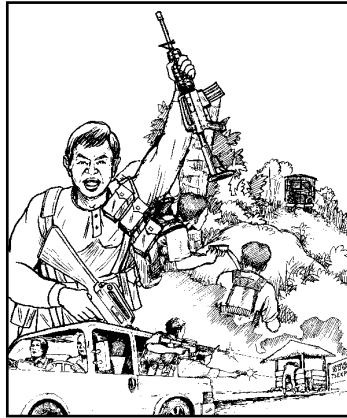
Ang kontrol sa militar ang puno't dulo ng paghahari ng US sa Pilipinas. Tuluy-tuloy nitong kinokontrol ang papet na estado ng Pilipinas sa pamamagitan ng pagbibigay ng indoktrinasyon, estratehikong plano, pagsasanay sa mga upisyal, kagamitan at iba pang

suplay sa reaksyunaryong hukbo at pulisya. Hanggang noong 1991, may mga base militar ang US sa Pilipinas. Ngunit kahit wala na ang mga iyon, hindi ito tumigil sa paniniktik sa bansa gamit ang malalapit na base militar ng US, mga *spy satellite*, mga istasyon ng radar at *loran*,³ pagpapatrulya sa ere at karagatan at mga ahenteng paniktik sa reaksyunaryong hukbo at pulisya, sa buong burukrasya at sa iba't ibang *non-government organization* (NGO) at institusyon. Gamit na sangkalan ang kasunduang ipagtanggol ang isa't isa, anumang oras ay maaaring salakayin at saku-pin ng US ang Pilipinas. Ngayon mismo, nakapagsasagawa ito ng interbensyong militar at nakapagpapakat ng mga tropang Amerikano sa anumang haba ng panahon at anumang saklaw gamit ang iba't ibang sangkalan, kabilang ang anti-terorismo, magkasanib na pagsasanay militar, aksyong sibiko, gawaing makatao, pagtulong sa mga biktima ng sakuna, at mga misyon

³ Ang *loran* (long-range navigation) ay isang sistema ng paggamit ng radyo para tukuyin ang kinaroroonan ng isang barko o eroplano gaano man ito kalayo.

laban sa droga at epidemya. Kama-kailan ay ipinamarali ng US ang kasinungalingang lumalaganap umano ang produksyon at pangangalakal ng ilegal na droga sa mga erya ng BHB at MILF at ginagamit itong sangkalan para pag-ibayuhin pa ang interbensiyong militar at paniniktik ng US sa Pilipinas.

Mula noong maganap ang 9/11, sangkot na ang US sa malawakang interbensiyong militar sa Pilipinas, gamit na sangkalan ang paglaban sa terorismo sa “ikalawang larangan” ng tinaguriang pandaigdigang gera laban sa terorismo. Kunwa’y tinutugis nito ang bandidong grupong Abu Sayyaf, na binuo ng CIA at ng Philippine Army noong 1992 upang ipanlaban sa Moro National Liberation

Front. Tuluy-tuloy na pinararami ng US ang mga tropa nito at ipinapakat sila sa iba’t ibang bahagi ng bansa, laluna sa mga lugar na kalapit at nasa loob ng mga larangang gerilya ng BHB. Nakikipagtulungan ang mga tropa ng US sa mga papet na tropa ng Pilipinas hindi lamang sa pagsasanay militar kundi pati sa paniniktik, pagtao sa mga detachment at pagpapatrulya, at pagsama sa mga tropang papet sa mga operasyong pangkombat. May lumalaking posibilidad na ang interbensiyong militar ng US ay maging gerang agresyon at ang kasalukuyang rebolusyonaryong gera sibil ay maging pambansang digma laban sa dayuhang agresyon.

Masyado nang natambakan ng pautang ng mga dayuhang monopolyo kapitalista ang Pilipinas kaya mas malaking tubo na ang nakukuha nila mula sa bayad-utang kaysa kita mula sa tuwirang pamumuhunan. Syempre, pumipiga pa rin sila ng tubo mula sa tuwirang pamumu-

hunan sa iba’t ibang tipo ng negosyo at sa tagibang na palitan ng inaangkat na produkto ng manupaktura at ng iniluluwas na hilaw na materyales at mga produktong mababa ang dagdag-halaga. Ang lumalaking depisit sa *current accounts*⁴ ay nagbunga ng dambuhalang utang panlabas na lalong nagiging mahirap bayaran. Lagi namang nais ng mga bangko at kumpanyang multinasyunal na ipagpalit ang mga pautang sa mga sapi sa

mga korporasyong Pilipino at magpalaki ng pamumuhunan sa produksyon ng hilaw na materyales (mineral at agrikultural), produksyon at distribusyon ng langis, transportasyon at komunikasyon, konstruksyon, kalakalan at iba pa. Kaya naman nais ng

rehimeng Arroyo na baguhin ang konstitusyong 1987 upang pahintulutan ang US at iba pang dayuhang monopolyong korporasyon na mag-ari ng anumang negosyo nang walang limitasyon.

Ang pagmimina, pagtotroso at operasyong agrikultural para sa eksport ng mga kumpanyang multinasyunal at malalaking kumprador ay kabilang sa pinakamapagsamanta at mapandambong na mga aktibidad. Ngunit ang mga ito ay nasa kanayunan at siyang pinakabulnerable sa mga aksyon ng mamamayan at ng BHB. Dapat isara ang mga minahang ari ng mga dayuhan dahil lumaganap ang mga ito nang labag sa soberanyang pang-ekonomya at pambansang patrimonya sa ilalim ng kasuklam-suklam na Mining Act of 1995. Tinatangay nila ang mga di na mapapalitan li-

kas na yaman ng bansa at sinasalanta nila ang kapaligiran at ang buong kinabukasang pang-ekonomya at panlipunan ng sambayanan. Dapat ding ganap na itigil ang pagtotroso para sa eksport dahil sinisira nito ang kapaligiran at nagbubunsod ito ng malawakang pagbaha at tagtuyot.

Ang malalawak na lupaing pag-aari o kontrolado ng mga agrikultural na korporasyong dayuhan at malaking kumprador na nagpoprodus at nag-eeksport ng iba’t ibang produktong agrikultural ay dapat paghati-hatiin upang mapigilan ang mga nagsasamantalang dayuhan na makaangkin at makakontrol ng lupain, mabigyang-daan ang re-porma sa lupa sa kapakinabangan ng mga maralitang magsasaka at manggagawang bukid, maipatupad ang mga karapatang pang-union at makatwirang pasahod sa mga manggagawang bukid, mapalaya ang mga nag-aari ng maliliit at katamtamang lupain sa saklot ng mga di makatarungang kasunduan sa taniman, at mabigyang-daan ang makatwirang dami ng Pilipinong negosyo sa agrikultura. Ang pagtatayo ng mga dam para sa kuryente, mga sistema ng patubig, mga kalsada at tulay ay hindi dapat gamiting tuntungan para agawan ng lupa ang mahihirap na magsasaka at mga pambansang minorya, sirain ang pinagmumulan ng kani-ang kabuhayan at ang kapaligiran, at palawakin ang mga lupang pag-aari ng malalaking korporasyong dayuhan at lokal na malalaking panginoong maylupa.

Walang awang pinipiga ng mga higanteng kumpanya ng langis ng US at iba pang dayuhan ang mamamayan sa pagtataas ng presyo ng langis. Dapat umaksyon ang mamamayan at ang BHB laban sa kasiba-

⁴ Ang *current accounts* ay ang sumada ng halagang lumabas at pumasok sa isang bansa sa anyo ng kalakal, serbisyo, utang at bayad-utang, pamumuhunan, dibi-dendo sa mga sapi at remitans ng mga migranteng manggagawa.

an ng mga dayuhang kumpanyang ito at bigyang-daan ang pagsasabansa ng industriya ng langis. Dapat din nilang labanan ang tinaguriang mga independyenteng prodyuser ng kuryente sa labis nilang pagpepresyo sa kanilang mga planta at pakikinabang nila sa mga pautang na garantisado ng estado at sa labis nilang pagpapamahal ng kuryente. Dapat nating pag-aralan kung paano lilikhain ang kundisyon para sa pagsasabansa ng paghahanap at produksyon ng langis sa Pilipinas.

Karamihan at kalauna'y lahat ng dayuhan at lokal na mga kumpanyang malaking kumprador sa anumang negosyo, kabilang ang paghahanap, produksyon at distribusyon ng gas at langis, produksyon ng kuryente, manupaktura, transportasyon at komunikasyon, konstruksyon, kalakalan, turismo, *real state* at iba pang negosyo ay may mga instalasyon, bodega, garahe ng sasakyan at mga linya ng delibero sa loob at kalapit ng mga teritoryo ng demokratikong gubyernong bayan. Lahat ng ito ay dapat tumalima sa mga batas at regulasyon ng gubyernong bayan. Kapag may lumalabag o tumatangging makipag-usap sa mga rebolusyunaryong awtoridad, papatawan sila ng karampatang aksyon ng taumbayan at ng BHB.

Kung handa na ang mga Pilipinong negosyante na angkinin ang mga empresang ari ng mga dayuhan, maaari silang suportahan ng mamamayan at mga rebolusyunaryong pwersa sa diwa ng pagsusulong ng nasyunalisasyon ng ekonomya at pakikibaka para sa pambansang kalayaan laban sa dayuhang paghahari. Maaaring gawin ang lahat ng pagsisikap upang pa-

boran ang mga Pilipinong negosyante at palayasin ang mga dayuhang monoployong interes, laluna ng US. Anuman ang nasyunalidad ng mga may-ari, ang isang empresang kapaki-pakinabang sa mamamayan ngunit hindi makukumpiska ng mga Pilipino ay maaaring pahintulatang magpatuloy, basta't susunod ito sa mga batas at regulasyon ng demokratikong gubyernong bayan. Sa lahat ng mga ito, dapat itaguyod at ipagtanggol ang mga karapatan ng mga manggagawa at mga unyon.

Rebolusyong agraryo ang paraan para mapukaw, maorganisa at mapakilos ang pinakamalaking uri ng mamamayan sa Pilipinas, sa partikular ang mga maralita at mababang panggitnang magsasaka, para umaksyon laban sa mga pyudal na ari-arian at tupdin ang pangunahing sangkap ng demokratikong rebolusyon. Dapat nating pangunahan ang pagsusulong ng rebolusyong agraryo at tugunan ang malaon nang karaingan ng mga magsasaka laban sa mga huwad na programang reporma sa lupa at laban sa patuloy na reaksyunaryong pagwawalambahala sa reporma sa lupa sa ilalim ng "globalisasyong neoliberal." Dapat gumawa ng mga pag-aaral at mga desisyon upang maitaas ang antas ng reporma sa lupa mula sa minimum na programa ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagpawi sa usura at pagkontrol sa interes ng pautang, pagpapataas ng sahod ng manggagawang bukid, pagpapataas ng presyo ng mga produkto ng magsasaka at pagtaguyod ng agrikultura at mga karagdagang mapagkakakitaan sa pamamagitan ng mga panimulang anyo ng kooperasyon.

May malawak tayong karanasan

sa pagpapalayas ng mga mangangamkam ng lupa sa mga liblib na lugar, pagsasauli ng kinamkam na lupa sa mga magsasakang may-ari at pangungumpiska ng lupa ng mga piling despotikong panginoong maylupang kinamumuhian ng mamamayan. Ang pangungumpiska ng mga lupain ay maisasakatuparan kung magiging determinado ang mga magsasaka na ipagkait ang upa sa panginoong maylupa at kung hahadlangan ng mamamayan sa kalahatan at ng BHB ang pagpasok ng mga katiwala at iba pang tauhan ng panginoong maylupa. Kung gagamit ng dahas ang panginoong maylupa laban sa mga magsasaka, maaaring atasan ng gubyernong bayan ang BHB na arestuhin, litisin at parusahan ang mga panginoong maylupang may kriminal na pananagutan. Kapag ang mga panginoong maylupa ay armado at may mga armadong gwardya, makatwirang gumamit ng pwersa ang BHB at gawin ang lahat ng posibleng paraan upang patawan ng hustisya ang naturang mga panginoong maylupa.

Maaaring pagsikapan ang kumpiskasyon ng mga lupang tinataman ng palay, mais at iba pang pangunahing pananim sa mga lugar kung saan matagumpay nang naiapat ang minimum na reporma sa lupa sa malawak na saklaw. Pwedeng-pwede nating gawing target ng kumpiskasyon ang mga lupa ng pinakamalalaki at pinakadespotikong mga panginoong maylupa. Mapag-aaralan at maisasagawa natin ang mas malawakang kumpiskasyon sa pamamagitan ng pagtarget sa mga lupang mas malaki sa 50 ektarya, basta't sumusunod sa mga batas at regulasyon ng gubyernong bayan ang mga panginoong maylupang mas maliit sa 50 ektarya ang pag-aari. Dapat nating paghandaan nang husto ang pagsasaayos ng pantay na pamamahagi ng lupa sa mga magsasakang walang lupa,

mga pasilidad sa pautang na sumusunod sa mga patakarang itinakda ng samahang magsasaka at gubyrnong bayan, at mga simpleng anyo ng kooperasyon kabilang ang palitan ng paggawa upang mapataas ang produksyon at mabawasan ang gastos sa produksyon at pagbebenta ng produkto.

Sa kaso ng mga lupang nataamnan ng tubo at niyog, na nangangailangan ng sentral na gilingan, dapat tiyaking makaalyado natin ang mga may-ari ng gilingan o ang ilang panginoong maylupang makapagpoproseso ng produkto. Dapat nating tiyaking nakukuha ng mga kasama at manggagawang bukid ang narapat nilang parte sa kita mula sa benta ng produkto. Dapat din natin silang hikayating magtanim ng mga pangunahing pananim sa ilang bahagi ng lupa. Pwede pa nilang palawakin ang tinatamnan ng mga pangunahing pangkonsumong pananim kung malamang na kapusin ang salaping kikitain nila sa tubo at niyog. May malalaking plantasyong nakatuon sa eksport na mas mainam na kumpiskahin ng mga magsasaka para sa reporma sa lupa at produksyon ng pagkain para sa lokal na pamilihan.

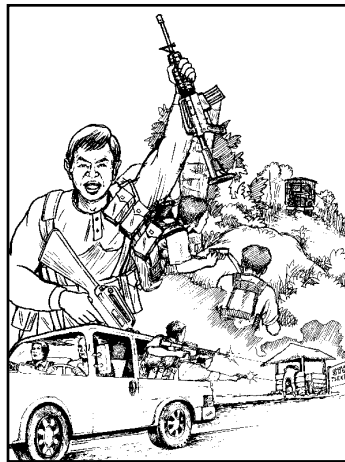
Dapat tayong magpatuloy sa antipyudal na linya ng pagsalig pangunahin sa maralitang magsasaka at manggagawang bukid, pagkabig sa mga panggitnang magsasaka, pagnyutralisa sa mayayamang magsasaka at pagsamantala sa mga kontradiksyon sa hanay ng mga panginoong maylupa para ihiwalay at durugin ang kapangyarihan ng malalaki at despotikong panginoong maylupa. Oras na may mangyaring kumpiskasyon ng lupa ng mga panginoong maylupa saan mang lugar, maaasahan nating aatakehin ng kaaway ang mga magsasaka. Subalit mananaig ang masang magsasaka at di magkakaroon ng sapat na lakas ang kaaway para agawin ang inisyatiba. Sa kalaunan, maita-

tayo at mapagagana natin ang mga organo ng gubyrnong bayan sa munisipal hanggang prubinsyal na antas, sa tulong ng petiburgesyang lunsod at panggitnang burgesya, kung unang-una na'y malawakang maagaw ng masang magsasaka ang kapangyarihan at mga lupain sa mga baryo sa pamumuno ng Partido at sa suporta ng BHB.

Sa direksyon ng imperyalismong US, mula pagpasok ng 2002 ay iniutos ng rehimeng Arroyo sa reaksyunaryong hukbo at pulisya sa ilalim ng Oplan Bantay Laya na durugin ang buong rebolusyonaryong kilusan sa pamamagitan ng pagatake sa ilang larangang gerilya sa bawat takdang panahon at paglulunsad ng mga operasyong militar na tinaguriang *clear-hold-consolidate-develop* (o tinatawag nila ngayong *win-hold-win*) na kinasangkutan ng mga masaker, malawakang pananakot at pwersahang pagpapalikas ng mamamayan (na ngayo'y bumibilang na ng 3.2 milyon, kung saan mahigit kalahati ay napalikas sa panahon ng rehimeng Arroyo), at kaalinsabay ay naglulunsad ng mga ekstrahudisyal na pamamaslang, pagdukot at pagtorityur sa mga di armadong aktibistang binabansagang "komunista" at "kaaway ng estado." Sa mabangis na kampanya ng madudugong intriga, pinalalabas ng rehimen na ang mga pinatay ng sarili nitong mga ispesyal na tim o *death squad* ay mga biktima ng "purgahan" sa loob ng PKP at BHB.

Bunsod ng pagpaslang sa daan-daang di-armadong aktibistang ligal, kabilang ang mga lider masa, taong simbahan, mga abugado, mamamahayag at aktibista sa karapatang-tao, inaani ng rehimeng Ar-

royo ang galit ng malawak na masa ng sambayanan at ng mga respetadong institusyon sa Pilipinas at sa buong mundo. Ang mga internasyunal na pagsisiyasat ng mga institusyon at organisasyong pangkarapatang-tao, sibiko at relihiyoso, at ng mga *special rapporteur* ng mga internasyunal na kapulungan sa karapatang-tao ay nakinig at nagberipika sa mga testimonya ng mga buhay na biktima, mga saksi at mga kaanak, kasamahan at kaibigan ng mga pinaslang. Napansin nila ang padron ng reaksyunaryong hukbo at pulisya na bansagan mung "komunista" o "kaaway ng estado" ang target na biktimahin at pagkatapos ay "nyutralisahin," na ang ibig sabihin ay patayin ito at ibintang ang krimen sa BHB. Ayaw akuin ni Arroyo ang *command responsibility* sa mga ito bilang *commander in chief* ng AFP, at hindi niya pinananagot ang mga nakabababang kumander sa mga ekstrahudisyal na pamamaslang at pagdukot

sa kani-kanilang nasasakupan. Gayon na lamang ang kaniyang arogansya at pagkalasing sa kapangyarihan kaya garapalan nilang pinapatay ang mga testigo at mga tumulong sa mga imbestigasyon sa mga pamamaslang.

Sa kabila ng malinaw nilang *command responsibility* at pagkakalanat ng kanilang pananagutan sa mga karumal-dumal na krimen, inuulit-ulit pa rin ni Arroyo at ng kanyang mga alipures sa militar at pulisya ang kasinungaligan at intrigang nagpapatayan ang mga komunista at gayundin ang mga mandirigma ng BHB. Patuloy silang umaasa na madudurog nila ang rebolusyonaryong kilusan sa pamamagitan ng pagpatay sa mga hinihina-

lang kasapi nito at pagkatapos ay pagpapalabas na ito mismo ang sumisira sa sarili. Mukhang magaling ang maruming taktika ng rehimeng Arroyo. Ngunit sa katunaya'y itinutalak tayo nitong madaliin ang mga hakbangin para mabigyang-katarungan ang mga biktima at ang mga pumatay sa kanila. Samantala, habang ginagawa pa natin ang mga kinakailangang paghahanda para sa mga makatarungang aksyon laban sa mga brutal na kaaway, patuloy sila sa pamamaslang ng mga tao at pagbubunton ng sisi sa atin. Nabibigo ang madugo nilang intriga laluna kapag pinalalabas nilang ang mga nagkamaling kampanyang anti-impiltrasyon mahigit 20 taon na ang nakalilipas ay mapalilitaw bilang nagpapatuloy na "panloob na purgahan," at habang patuloy sila sa pag-iimbento ng mga "testimonya" at paulit-ulit na paggamit at paglilipat-lipat ng mga "evidensya" mula sa mga sementeryong pangkomunidad sa mga liblib na baryo at sa iba't ibang "mass grave."

Batid ng lahat ng nakapag-aral sa kasaysayan ng PKP na sa pamamagitan ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, isang kampanyang pang-edukasyon na inilunsad ng Komite Sentral ng Partido noong 1992, pinuna at kinundena ng PKP ang hibang na mga kampanyang anti-impormer na kalakha'y naganap noong 1985 hanggang 1988, katulad ng Kampanyang Ahos, OPML at iba pa. Tumiwalag sa PKP para tumakas sa pananagutan ang iilang pinakaresponsable sa mga krimeng ito, nagbuo sila ng mga grupong anti-PKP at naghanap ng empleyo sa reaksyunaryong sistema. Kilalang mahigpit na tumatalima ang PKP sa prinsipyo ng karampatang proseso sa mga kasong administratibo ukol sa disiplina sa hanay nito at sa mga kasong kriminal na nakahapag sa hukumang bayan. Alam ng malawak na masa ng

sambayanan at natukoy maging ng mga *special rapporteur* ng UN na ang rehimeng Arroyo at ang militar at pulisya nito ay nag-iimbento ng mga "evidensya" at nagsisinungaling kapag tinatangka nilang manlito sa pamamagitan ng paghahaintulad ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto noong dekada 1990 sa kahibangang anti-impormer sa ilang lugar noong dekada 1980, at palabasing nagpapatuloy ang "purgahan."

Bilang resulta ng malubhang sosyo-ekonomiko at pamulitikang krisis ng naghaharing sistema, laluna matapos itong mandaya sa eleksyon at maghasik ng terorismo noong 2004, wala nang ibang inisip ang rehimeng Arroyo kundi ang makapanatili sa poder sa harap ng malawakang panawagang patalsikin ito at sadya nitong ginagamit ang mga islogang anti-komunista at anti-terorista upang sumipsip sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uri. Tinatantya nito na mas madali nitong makokontrol o mapaluluhod ang konserbatibong oposisyon kung madudurog o mapaparalisa lamang nito ang rebolusyonaryong kilusan o kahit man lamang ang mga progresibong pwersang ligal sa pamamagitan ng pamamaslang. Kaya lalo itong nagiging marahas hindi lamang laban sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa sa mga hinihinang larangang gerilya, kundi maging sa mga patriyotiko at progresibong pwersang ligal.

Ang problema ng rehimeng Arroyo ay ang sukdulang galit ng mamamayan sa lansakang paglabag nito sa karapatang-tao. Lalo pang lumakas ngayon ang malawak na nagkakaisang prente laban sa rehi-

men. Sa halip na magpakatino, lalo pang naging arogante at marahas ang rehimen. Labis itong sumasalig sa paggamit sa mga pamwersang makinarya ng estado (militar, pulisya, mga korte at bilangguan) at gumon ito sa paggamit ng pwersa kahit sa malawak na oposisyong ligal at taumbayan.

GINATUNGAN ng pangkating Arroyo ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo. Maaasahan nating lalo pang iigting at maginging madugo ang kanilang tunggalian pagkatapos ng eleksyong 2007. Ang mga nagtutunggaling reaksyunaryo ay may mga pribadong armadong grupo at kani-kanilang paksyon sa hanay ng mga upisyal ng AFP at PNP. Nag-iibayo ang pandarahas nila

sa isa't isa. Sa harap ng madugo nilang salpukan sa loob ng naghaharing sistema, dapat nating paigtingin ang mga taktikal na opensiba at itaas ang antas ng digmang bayan. Dapat nating samantalahin ang mga bitak sa naghaharing sistema at ang pangkalahatang kahiinaan nito. At dapat din nating makita na tinatangka ng rehimeng Arroyo na linlangain ang mga rebolusyonaryong pwersang Moro at nagsasagawa ito ng mga sorpresang atake sa kanila. Dapat nating hikayatin ang mamamayang Moro na magsikhay sa armadong pakikibaka para sa pagpapasya sa sarili. Makabuluhang nakapag-ambag ang kanilang armadong pakikibaka sa pagpapahina sa kasalukuyang rehimen at sa buong naghaharing sistema. Dapat nating patatagin ang ating pakikipag-alyansa, pakikipagtulungan at koordinasyon sa mga rebolusyonaryong pwersa ng mamamayang Moro.

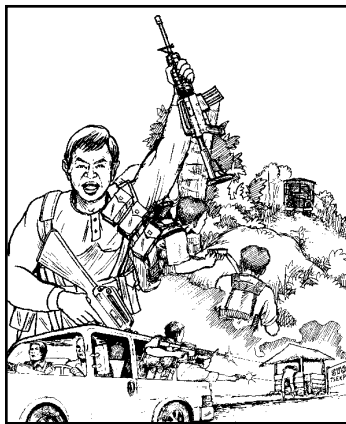
Ang pinakasimple at pinakama-

husay na paraan para masamantala ang pagkakahati at kabuwayan ng naghaharing sistema ay ang pagtutuong ng bigwas sa naghaharing pangkating Arroyo at mga alipures nitong traydor, mamamatay-tao at manonortyur, mandaramdong, mag-nanakaw at mandaraya sa eleksyon. Sumisigaw ng katarungan ang malawak na masa ng sambayanan at mga kaanak ng mga biktima ng mga paglabag sa karapatang-tao. Sa bawat antas, dapat iutos ng hukumang bayan ang pag-aresto sa mga suspetsadong kriminal. Mula rito, makakikilos na ang BHB at mga katuwang na pwersa para manmanan, dakpin at sagupain sila kung sila ay armado o protektado ng mga armadong tauhan o ayaw magpaaresto. Hindi maaaring sabihing walang laban ang mamamayan at ang BHB sa mga gumagamit ng terorismo ng estado laban sa kanila.

Dapat may listahan ng prayoridad sa *standing order* ng mga suspek na aarestuhin o sasagupain kung sila at/o ang mga kasamahan nila ay armado at mapanganib. Ang pinakamataas na prayoridad ay dapat ilaan sa mga responsable sa ekstrahudisyal na pagpatay, pagdukot at pagtortyur. Dahil ang mga aktwal na lumalabag sa karapatang-tao ay kadalasang nakamaskara, ang dapat panagutin ng BHB sa kriminal na responsibilidad ay iyong mga may *command responsibility*, mula sa antas ng *commander in chief* at mga kasapakat niya sa Cabinet Oversight Committee on Internal Security hanggang sa bawat nakabababang antas ng kumand. Kalinsabay, dapat pagsikapang makapaglunsad ng kontra-paniktik sa mga *death squad* o ispesyal na tim

habang nasa operasyon sila o kapag ipinaparada nila ang kanilang mga motorsiklo o *van* sa mga kampo o *safehouse* ng kaaway.

Para matiyak na mabibigyan ng katarungan ang mga biktima ng paglabag sa karapatang-tao, yaong mga pinaka-nagmamalasakit sa biktima at pinaka-determinadong gumanti sa kaaway ay maaaring katulungin sa kaukulang paniniktik at pagmamanman. Ang makahayop na mga atake laban sa mga lider at aktibista ng mga demokratikong partido at organisasyon at laban sa mamamayan kapwa sa kalunsuran at kanayunan ay nagtutulak sa ating lahat na pabilisin ang rekrutment sa BHB at maagap na maglaan ng mga kinakailangang kanlungan at angkop na organisasyon at gawain para sa mga nanganganib na patayin o dakpin ng mga pwersa ng kaaway. Dapat bigyan ng prayoridad sa pulitiko-militar na pagsasanay ang mga kasamahan, ka-

mag-anak, katrabaho at kaibigan ng mga biktima na nagnanais umanib sa lihim na rebolusyonaryong kilusan o sa BHB. Makahahalaw tayo ng mga positibong resulta sa kabayanihan ng mga biktima.

Mapabibilis natin ang pagpapataw ng rebolusyonaryong hustisya sa mga responsable sa mga karumdumal na paglabag sa karapatang-tao. Sila mismo ay bulnerable dahil ang kanilang arogansya sa kapangyarihan ay karaniwang nagpapakampante sa kanila at hindi naman sila laging nasa protektyon ng mga kasapakat nilang kriminal. Pwede rin tayong magpatulong sa mga elementong anti-Arroyo sa hanay ng militar at pulisya sa pagtukoy o maging sa pagpaparusa sa naturing mga kriminal.

Dapat tayong magpunyagi sa estratehikong linya ng matagalang digmang bayan alinsunod sa linya ng bagong tipong pambansa-demokratikong rebolusyon. Dapat nating kubkubin ang kalunsuran mula sa kanayunan at dapat tayong magipon ng armadong lakas hanggang sapat na ito para maagaw natin ang kapangyarihan sa mga lunsod at sa buong bansa. Inaasahan nating daraan tayo sa tatlong malamang na yugto: ang estratehikong dependensiba (habang ang kaaway ay nasa estratehikong opensiba), estratehikong pagkapatas (kapag humigit-kumulang ay pantay na ang lakas natin at ng kaaway) at estratehikong opensiba (kapag ang kaaway ay nasa estratehikong dependensiba na).

Habang tayo'y nasa estratehikong dependensiba, binabago natin ang timbangan ng lakas sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiba, pagsamsam ng armas mula sa kaaway at pagpapadugo sa kanya sa libong sugat. Sa harap ng pinaigting na todo-gera at pasistang pananalakay ng rehimeng Arroyo, itinatakda natin ang sumusunod na mga sentral na tungkulin sa kasalukuyan: ang pagpapaigting ng ating pakikidigmang gerilya; ang pagbiga at paggapi sa Oplan Bantay-Laya II; ang pakikibaka upang patalsikin ang rehimeng Arroyo; at ang ibayong pagpapalakas at pagsusulong ng armadong rebolusyon.

Ang pagpapaigting ng ating pakikidigmang gerilya upang biguin at labanan ang mga pasistang atake at terorismo ng rehimeng Arroyo ang pinakamahalaga sa mahihigpit nating tungkulin. Dapat tayong maglunsad ng mas madalas na mga taktikal na opensiba sa bawat rehiyon, prubinsya at laranangan, laluna sa mga lugar kung saan mas malaki at mas malakas ang mga rebolusyonaryong pwersa. Dapat nating dulutan ng mas mabibi-

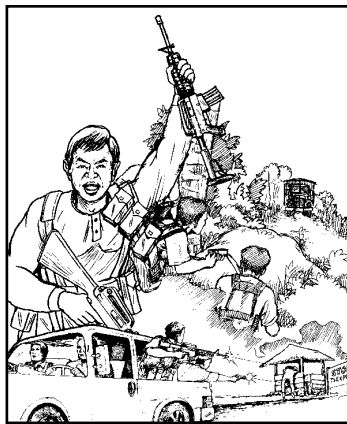
gat na dagok ang pasistang kaaway nang mas madalas kaysa pagbigwas nito sa hukbong bayan. Maaagaw at mapanghahawakan ng BHB ang inisyatiba sa labanan sa pamamagitan ng marami, madalas at malaganap na taktikal na opensiba.

Dapat nating bigyan ng higit na tutok at pagsisikap ang mga taktikal na opensibang may malaking ibubunga sa pulitika. Dapat nating masapol na ang bawat isang taktikal na opensiba at laban ay nag-aambag sa ating propaganda. Sa harap ng lumalalang krisis at mas maiigting na labanan sa pulitika ngayong taon at sa mga nalalabing taon ng rehimeng Arroyo, may natatanging kabuluhan ang mga pagbigwas natin sa ulo kasabay ng maraming hambalos sa katawan ng labis na kinamumuhang rehimen. Nakasalalay dito ang preserbasyon at higit pang paglakas ng ating mga pwersang gerilya at baseng masa. Ang pag-igting at paglaganap ng iba't ibang anyo ng protestang bayan at ng kabuuan ng pakikibakang bayan ay krusyal sa pagpapabagsak sa kinasusuklamang rehimen.

Nakatali sa Oplan Bantay Laya II ang desperadong hangarin ng rehimeng Arroyo na lumpuhin ang rebolusyonaryong armadong kilusan at ang mga militanteng ligal na pwersang oposisyon bago magtapos ang termino nito. Dapat nating pag-aralang mabuti ang disensyo, direksyon, mga sangkap, mga taktika at kahinaan nito, at ihanda ang lahat ng ating pwersa sa hukbong bayan, sa rebolusyonaryong baseng masa at sa malawak na kilusang masa upang epektibo iyong maharap at magapi. Sa pagbigyo at paglaban sa mga atake ng kaaway at pagsamantala sa mga kahinaan

nito, magagapi natin ang Oplan Bantay Laya II tulad ng paggapi natin sa sinundan nitong Oplan Bantay Laya I.

Nais ng rehimeng Arroyo na dagdagan ang konsentrasyon ng mga operasyong militar at pangunahin nitong tinatarget ng kampanya ng pangkubkob at panunupil ang sangkatlo ng mga larangang gerilya ng BHB. Subalit sasampu o bahagyang mahigit lamang sa sampung larangang gerilya ang kayang konsentrahan ng reaksiyunaryong hukbo sa anumang takdang panahon, at kahit gayon ay bigo itong madurog ang isang konsolidadong larangan man lamang. Ibinaling din ng Armed Forces of the Philippines ang signipikanteng bahagi ng mga pwersa nito upang pasaklawin ang Oplan Bantay Laya II at magsagawa ng pagsosona at mga kampanya ng terorismo sa mga komunidad ng maralita at manggagawa sa kalunsuran na sumusuporta sa mga progresibong partido at mga demokrati-

kong organisasyong hayag at ligal. Hindi lamang napreserba ng hukbong bayan ang mga pwersa nito, mapanlikha pa itong nakagawa ng mga paraan para makapagmantine ng isang antas ng operasyon, maipagpatuloy ang gawain nito sa hanay ng mamamayan at tiyaking nakagaganti ito sa kaaway sa mga lugar na kinokonsentrahan nito ng atake at pinaghahasikan ng pasistang lagim. Sa mga alanganing sitwasyon, madaling makapagpapalipat-lipat at higit na makabubwelo ang BHB sa mahigit isandaan pang larangang gerilya kung saan manipis ang latag at mahina ang mga pwersa ng kaaway at kung saan malaya pa rin ang BHB para magpalawak at magkonsolida ng lakas

at maglunsad ng mas marami pang taktikal na opensiba laban sa rehimen.

Sa gitna man ng walang puknat na mga labanan, dapat tayong magpursige sa pagpapalawak at pagpapatatag ng ating mga pwersa, larangang gerilya at baseng masa. Napakainam ng mga pagkakataon para organisahin ng BHB ang masa, magrekrut ng marami pang Pulang mandirigma, magtatag ng mga lokal na organo ng rebolusyonaryong kapangyarihang pampolitika, tugunan ang mga pangangailangan ng masa at maglunsad ng mga taktikal na opensiba upang makasamsam ng armas at mapahina ang kaaway.

Ang pagpapaigting ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka ay koordinado sa pagpapalawak at pagpapasigla ng mga pakikibaka at kampanyang antipyudal, antipasisista at anti-imperyalista. Dapat nating bigyan ng matamang pansin ang pagsusulong ng mga kampanyang nagtataguyod sa kabuhayan at produksyon, edukasyon at kultura, at kalusugan ng mamamayan, at tulungan silang magkaroon ng kakayahang magkamit ng kagyat na ginhawa man lamang sa sarisari pa nilang problema sa araw-araw.

Napaunlad pa ng Partido, BHB at rebolusyonaryong kilusan ang kakayahan nitong harapin ang pinaigting na mga pasistang atake at terorismo ng kaaway. Habang kailangan pa nitong magpalawak at magpalakas para sa mas malalaki pang pagsulong, sa kasalukuya'y may sapat na kakayahan at malalim at malawak na suportang masa ang BHB upang labanan ang mga atake at pananalasa ng mga pwersa ng kaaway at pagbayarin sila nang mahal sa kanilang mga pasistang krimen.

Sa kabila ng todo-gera at pasistang bangis ng rehimeng Arroyo, may buong kumpyansa at kongkretong batayan ang Partido, hukbong

bayan at rebolusyonaryong kilusan para ideklara nang may ganap na katiyakan na ang Oplan Bantay Laya II ay mabibigo at lalabas na puro kayabangan lamang.

Naglulunsad tayo ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Upang magawa ito, dapat pa tayong magbuo ng mga larangang gerilyang lakas-kumpanya at mga platung panlaban ng BHB. Pinakamainam na ang isang larangang gerilya ay may lakas-kumpanya, na may platung relatibong nakakonsentra upang magsilbing sentro de grabidad at may iba pang platun na relatibong nakakalat bilang mga iskwad o sandatahang yunit pampropaganda para sa pagpapaunlad ng malawak na baseng masa.

Ang mga milisya at mga yunit pananggol-sa-sarili na itinatayo sa bawat organisadong baryo sa mga larangang gerilya ay nagsisilbing dagdag at reserbang pwersa at bilang malalim na bukal ng mga rekrut sa BHB na di hamak na mas marami sa kasalukuyang mga pulitaym na mandirigma. Mapararami ang kasalukuyang bilang ng mga pulitaym na mandirigma ng BHB oras na mabigyan sila ng armas at pulitiko-militar na pagsasanay. Kaalinsabay, kailangang-kailangan nating magdeploy ng mas marami pang kadre at pag-ibayuhin ang pagrekrut ng mga manggagawa at kabataang nakapag-aral mula sa kalunsuran para sa rebolusyonaryong gawain sa kanayunan at sa hukbong bayan at mahusay silang ikumbina sa mga mandirigmang magsasaka at beterano.

Hangad nating sumulong mula sa maagang yugto ng estratehikong depensiba at paunlarin ang panggitnang yugto sa pamamagitan ng pagpaparami sa mga larangang gerilya at platung gerilya bilang mga makilos na yunit hanggang marating natin ang abanteng

yugto kung kailan napagsanib na ang mga larangang gerilya bilang mga istableng baseng purok at napaulad na ang mga kumpanya bilang mga makilos na yunit. Inaasahan nating sa takbo ng panahon, habang dumarami ang mga sandatang nasasamsam natin sa kaaway, makapagsasanay at makapagpapaunlad tayo ng mga tauhan at yunit ng BHB para sa mga antas ng administrasyon na mas mataas sa larangang gerilya at mga antas ng kumand na mas mataas sa kumand ng kumpanya sa larangang gerilya.

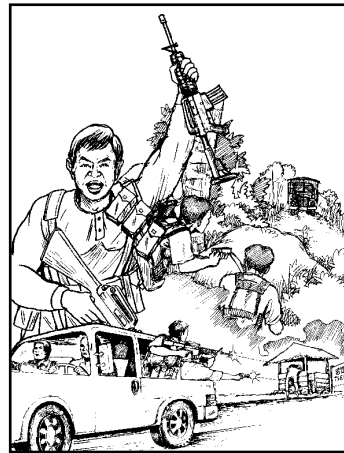
Batay sa mga larangang gerilya, layunin nating paunlarin ang mga munisipal, pandistrito, pamprubinsya at panrehiyong antas ng administrasyon at kumand. Maaari na ngayong gamitin, idirihe at ikoordina ng nakatatasa na mga antas ng administrasyon at kumand ang kumbinasyon ng mga yunit mula sa mga nakabababang antas para sa mga taktikal na opensiba. May kaniyang sentro de grabidad ang pambansang kumand sa operasyon at mga panrehiyong kumand sa operasyon.

Upang mapreserba ang mga pwersa natin at magkaroon ng tuluy-tuloy na batayan para lumaki, hindi dapat isabak sa labanan ang anumang yunit nang walang sapat na paghahanda at katiyakang mapagwawagi ang laban sa pamamagitan ng kalamangan sa pusisyon at lakas at ng elemento ng sorpresa. Hindi rin dapat isabak ang lahat o kalakhan ng armadong lakas ng isang larangang gerilya sa anumang mapagpasyang sapalarang pakikisagupa sa kaaway. Ngunit maaaring maglunsad ng mga taktikal na opensibang koordinado sa buong bansa o sa rehiyon na maa-

aring lahukan ng mga kumand ng larangang gerilya sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensibang abot-kaya nila at hindi magsasapanganib sa pananatili at patuloy na paglaki ng lahat ng yunit sa ilalim ng bawat kumand. Mula sa mga tagumpay sa larangan ng labanan, mapatataas ang antas ng kumand, taktika, armas at teknika.

Ang BHB ay gumagamit ng mga pleksibleng taktika sa isang digmang makilos. Kabilang sa mga ito ang pagtitipon, paghihiwa-hiwalay at pagpapalipat-lipat. Nagtitipon ito ng sapat na pwersa upang lamangan ang target na yunit ng kaaway. Pinipili rin nito kung kailan at saan aatake at sinusunggaban

nito ang elemento ng sorpresa. Maaari itong maghiwa-hiwalay upang umatras mula sa pinaglunsaran ng matagumpay na opensiba at muling magtipon sa ibang lugar, upang "maglaho" sa paningin ng umaabtanteng mas malakas na pwersa ng kaaway o upang guma-

nap ng gawaing masa habang mainam ang sitwasyon o habang malayo ang pwersa ng kaaway. Pwede itong magpalipat-lipat upang salikupan at ilagan ang mas malakas na pwersa ng kaaway, o lumipat sa ibang lugar kapag matagal na kinokonsentran ng malaking pwersa ng kaaway ang isang lugar.

Ang pangunahing opensibong taktika ng BHB ay ang paglipol sa mga target na yunit ng kaaway. Ang pangunahing layunin sa pakikisagupa ay lipulin ang yunit ng kaaway at samsamin ang mga armas niyon. Kadalasan, nagagawa ito sa pamamagitan ng pananam-bang sa mga yunit ng kaaway. May mga pagkakataon namang pwedeng salakayin ang pusisyon ng kaaway.

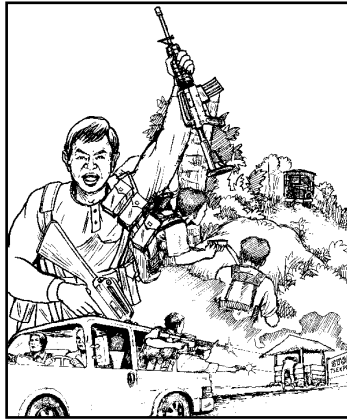
Kapag hindi kayang salakayin ang isang matigas na pusisyon ng kaaway, mas matalino at mas magiting na hintaying lumabas ang kaaway para tambangan. Gayunman, kung minsá'y posible ring disarmahan ang kaaway sa pamamagitan ng mga sorpresang reydy, pag-aresto at pagtsetsekpoynt nang walang putok o may ilang kaswalti sa panig ng kaaway.

Maraming tipo ng opensibong taktika, mula sa mga simple hanggang sa relatibong kumplikado.

Kabilang sa mga simpleng taktika ang mga ambus, reydy at pag-aresto sa pwersang kaaway sa isang limitadong lugar sa isang pagkakataon, nang walang kumplikadong deployment ng mga mandirigma ng BHB (tulad ng yunit pang-asolt, pangmantine at *blocking*). Sa mga relatibong kumplikadong taktika naman, mas mabusisi ang pagpakat ng mga tropa at mas malawak ang saklaw na panahon at lugar. Ilan sa mga taktikang ito ang pagpapain para akitin ang kaaway na imbestigahan ang isang insidente, pag-ambus sa isang yunit ng kaaway upang matambangan ang mas malaking reimporsment, kunwang pag-atake sa Silangan upang makabira sa Kanluran, pagsalakay sa iniwan o huminang pusisyon ng kaaway, paggamit ng maliit na yunit para akitin ang kaaway tungo sa isang bitag o serye ng mga bitag, pagpapasabog sa mga sasakyan ng kaaway habang nakaparada, pagbigwas sa ulo ng kaaway habang abala ito sa mga tama sa katawan, at pagpapadugo sa kaaway sa libu-libong sugat sa mga opensibang koordinado sa panrehiyon o pambansang antas.

Talo ang BHB kung sasabak ito

sa mga aksyong atritibong nag-aaksaya ng maraming bala nang wala namang nasasamsam na armas at bala. Ngunit pwede namang maglunsad ang BHB ng ilang aksyong atritibong pipinsala sa kaaway, tulad ng mga pagharas na hindi magastos at may lahatangpanig na pakinabang para sa BHB. Ang pang-iisnayp, pagpapaputok ng mga granada, *land mine* at *mortar* ay makapipinsala sa mga naka-

sakay, naglalakad o nagpapahingang tropa ng kaaway. Sa gayo'y madedemorallisa, matataranta at di mapapalagay ang relasyon ng mga tropa ng kaaway sa kanilang mga upisyal at kapwa sundalo. Maaari ring gumamit ang BHB ng mga pampasabog at pa-

nunog upang wasakin ang mga pusisyon, instalasyon, tore at linya ng komunikasyon, bodega at sasakyan ng kaaway at mapwersa silang pumirmi sa pagbabantay. Mapupwersa rin ng mga aksyon ng mga armadong partisanong lunsod ang militar na matali sa pagbabantay sa kalunsuran.

Sa proseso ng labanan, namutok tayo upang alisan ang kaaway ng kakayahang lumaban. Ngunit pagkatapos ay pinasusukon natin ang mga nais sumuko, nilalapat natin ng lunas ang mga sugatan at nirerespeto ang mga natapatay na tropa ng kaaway alinsunod sa mga Alituntunin sa Disiplina ng BHB, sa International Humanitarian Law at sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law. Nasa kapasyahan ng kumander ng BHB kung dadakpin bilang bihag-digma ang mga ordinaryong sundalo. Ngunit hangga't maaari, dapat idetine upang maimbestigahan kung may mga krimeng da-

pat panagutan o kung kwalipikado sa pakikipagpalitan ng bihag ang mga upisyal ng kaaway.

Ang patakaran nating maluwag na pagtrato sa mga bihag-digma ay hindi lamang usapin ng pagrespeto sa karapatang-tao, disiplina at ligal na pagtalima sa Geneva Conventions at CARHRIHL. Usapin din ito ng pampulitikang pagsasalang-alang na ang mga sundalo ng kaaway ay nagmula sa mga uring anakpawis at ang mga nakabababang upisyal ay karaniwang mula sa panggitnang uri. Usapin ito ng pagkuha ng mataas na pusisyong moral kontra sa kahayupan at pagiging di makatao ng kaaway. Alinsunod sa ating patakaran ng paglansag sa mga pwersa ng kaaway, sinisikap natin silang kumbinsihing makatarungan ang ating rebolusyonaryong adhikain at maaari silang lumahok dito o huwag na itong labanan. Gayunman, hindi natin mamasamain kung bumalik sila sa kanilang mga yunit at muli natin silang mabihag mula sa panig ng kaaway.

Dapat nating engganyuhin ang mga anti-imperyalista at demokratikong elemento, grupo at kilusan sa loob ng reaksyunaryong hukbo at pulisya. Dapat tayong magpaunlad ng mga selula ng PKP at NDFP sa kanilang hanay nang hindi sila nagkakatukeyan. Maraming grupo ng upisyal at kani-kanilang tagasunod na kontra sa rehimeng Arroyo at mga paboritong upisyal nito. Dapat nating hikayatin ang naturang mga upisyal na anti-Arroyo na paunlarin ang kanilang pampulitika at pang-organisasyong lakas laban sa rehimeng Arroyo at huwag itong ilantad sa mga paborito ni Arroyo hanggang lumaki nang sapat ang mga kilos masa para hayagan na nilang suportahan ang mga ito. Bago magkagayon, dapat nilang isulong sa kanilang hanay ang paggalang sa karapatang-tao at sa karapatan ng mamamayan na mala-

yang magsalita at magtipon. Habang umuugnay tayo sa mga alyado sa militar at pulisya, dapat tayong magkaroon ng mga mapagkakatiwalaang ugnay at gumawa ng mga paniguro laban sa kontra-paniktik at pagkakanulo. Ang mga alyado ay independyente sa atin katulad rin ng pagkaindependyente natin sa kani-la.

Habang ipinagdirivanag natin ang ika-38 anibersaryo ng BHB, hindi tayo nag-aabalang pag-usapan kung itutuloy ba o hindi ang negosasyong pangkapyapaan sa pagitan ng GRP at NDFP, dahil sa una pa lamang ay napakalinaw na binulabog na ng rehimeng Arroyo ang naturang usapan at sumumpa itong dudurugin ang rebolusyonaryong kilusan. Iginigiit nating dapat sumunod ang GRP sa lahat ng kasunduan nito sa NDFP mula sa The Hague Joint Declaration of 1992

hanggang sa magkasanib na mga pahayag sa Oslo. At hindi natin maaaring ipagwalambahala at palampasin ang kriminal at patraydor na pagdukot at malamang na pagpatay sa mga pambansa at panrehiyong konsultant ng NDFP at mga istap nila, ang pag-*blacklist* (paglilista bilang kalaban) sa mga nagtataglay ng ID ng NDFP at ang nag-iibayong paglabag ng GRP sa karapatang-tao. Buong kapasyahan at kagitingan nating tinutugon ang sigaw ng bayan para sa rebolusyonaryong pagbabago. Dapat nating gapiin ang mga brutal na kampanya ng kaaway at isulong ang pambansa-demokratikong rebolusyon. Mataas ang tiwala nating magkakamit tayo ng mas malalaking tagumpay sa pagpapaigting ng ating mga taktikal na opensiba at pagpupunyaging isulong ang ating digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

III. Mga inaasahang makakamit ng digmang bayan

Hangga't patuloy tayong inaapi at pinagsasamantalahan ng imperyalismo at lokal na reaksiyon, magpupursige ang sambayanang Pilipino sa pambansa-demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Patuloy tayong lalaban hanggang makamit natin ang pambansang kalayaan, matupad ang ating mga demokratikong karapatan at tumuloy sa sosyalistang rebolusyon. Inabot ng mahigit 300 taon ang mga ninuno natin bago nila nakamit ang pambansang pagkakaisa at pagpapalaya sa sarili mula sa kolonyalismong Espanyol. Di hamak na mas maikling panahon ang gugugulin para kamtin ang pambansa at panlipunang kalayaan mula sa imperyalismo at lokal na reaksiyon dahil sa papalakas na pwersang nabubuo ng kasaysayan habang dumaraan ito sa mga pagtaas at pagbaba at mga pagpihit.

Ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at ng lokal na naghaharing sistema ay nagdudulot ng labis na pagdurusa sa sambayanang Pilipino. Ngunit itinutulak sila nito para lumaban at makibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Hindi matutupad ang sumpa ng rehimeng Arroyo na dudurugin nito ang mga rebolusyonaryong pwersa, laluna ang BHB, bago sumapit ang 2010. Sa halip, bago iyon ay may sapat na panahon ang BHB para patunayan ang kawalang-kakayahan ng rehimen na maghari, at may maganda itong pagkakataon para ibunsod ang pagbagsak ng rehimen. Anu't anuman, dapat nating pag-ibayuhin

ang mga taktikal na opensiba at isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas. Ang kalagayang krisis ay paborable sa paglakas at pagsulong ng BHB.

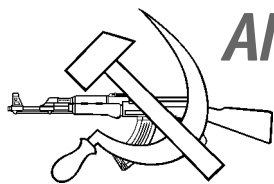
Ang patakaran ng "globalisasyong neoliberal" na idinidirihe ng US at ang patakaran ng pandaigdigang gera laban sa terorismo ay nagbunsod ng walang kapantay na antas ng panibagong pandaigdigang krisis sa ekonomya at pinansya, pasismo, rasismo at relihiyosong panatisismo, at mga gerang agresyon. Sa napakaikling panahon

mula nang ang US ay maging sulong *superpower*, pinabilis nito ang paglala ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Niyayanig ito ng sariling panloob na krisis sa ekonomya, lipunan at pulitika at ng kumunoy sa Iraq. Ang mga pakikibaka ng mamamayan para sa pambansang paglaya, demokrasya at sosyalismo ay malinaw na nagpapanibagong-sigla at umaalingawngaw sa buong daigdig.

Tiwala tayo na ang pakikibaka ng proletaryado at mamamayan ng daigdig para sa higit na kalayaan, demokrasya, katarungang panlipunan at lahatangpanig na pag-unlad ay patuloy na lalawak at mag-iibayo laban sa imperyalismo at reaksiyon. Ang

pagpapanibagong-sigla ng mga anti-imperyalista at demokratikong pakikibaka sa buong mundo ay nakatutulong nang malaki sa paglakas at pagsulong ng rebolusyonaryong Pilipino. Sa kabilang panig, nag-aambag naman ang mga rebolusyonaryong tagumpay ng sambayanang Pilipino sa pagsulong ng mga rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan ng daigdig. **AB**

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Marso 29, 2007
www.philippinerevolution.net

Bakit matagumpay at hindi magagapi ang Bagong Hukbong Bayan at paano makasusulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas

*Mensahe ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Marso 29, 2007*

Sa okasyon ng ika-38 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB), kami sa Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) ay nagpupugay sa mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB sa kanilang matatag na paninindigan, pagpupunyagi, mga sakripsyo at mga tagumpay sa rebolusyonaryong pakikibaka. Iniiukol namin ang pinakamataas na parangal sa mga rebolusyonaryong martir at lahat ng kasamang nag-alay ng buong buhay nila sa rebolusyonaryong layuning maglingkod sa sambayanang Pilipino.

Pinagtitibay natin ngayong araw ang panibagong kapasyahang isulong ang demokratikong rebolusyon ng sambayanang Pilipino sa pamumuno ng uring manggagawa at ng Partido nito laban sa imperyalismong US at lokal na mga nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Determinado tayong kamtin ang ganap na tagumpay sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan na hahantong sa pagbagsak ng kontra-rebolusyonarong estado at pagtatatag ng demokratikong estadong bayan. Ang Bagong Hukbong Bayan ang pangunahing sandata

ng Partido at mamamayan sa armadong rebolusyon.

Masaya nating ipinagdiriwang ang mga natipong tagumpay ng BHB mula nang itatag ito noong Marso 29, 1969. Ikinagagalak natin ang taun-taong mga tagumpay ng BHB laban sa patakarang todo-gera ng rehimeng Arroyo sa kumpas ng US. Nabigo at nagapi ng BHB ang Oplan Bantay Laya I sa loob ng limang taon (2002-2006) at nasa proseso ito ng pagdudulot ng mas marami pang pamatay na dagok laban sa Oplan Bantay Laya II, na sinimulan ng kaaway pagpasok ng taong ito. Pero nagyayabang pa rin ang pinakamataas na upisyal ng rehimeng Arroyo at ng pwersang militar at pulis na madudurog nila kundi man mapawawalang-silbi ang BHB bago umalis sa pwesto si Arroyo sa 2010.

Bilang tugon sa mga duwag na atake at kayabangan ng kaaway, ilahad natin kung bakit nagtatagumpay at di malulupig ang BHB sa konteksto ng obhetibong sitwasyon at pag-unlad ng mga suhetibong pwersa ng rebolusyon. Pagkatapos ay tutukuyin natin ang mga bulnerabilidad at mahihinang bahagi ng naghaharing sistema at ipakikita kung paano natin kokonsentahan ang mga ito ng mga opensibang pampulitika at militar upang lalong pahinain, ihiwalay at durugin ang kaaway at isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

